

РЕШЕНИЕ

№ 3449

гр. София, 29.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1338** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на М. Т. Т., адресно регистриран в [населено място], [улица], вх. Б, ет. 3, ап. 19 против Решение № 2038 от 07.06.2022 г., постановено по НАХД № 10961/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14 състав. С Решението е потвърдено Наказателно постановление № 42-0001418 от 07.06.2021 г., издадено от директора на Регионална дирекция (РД) „Автомобилна администрация“ – [населено място], с което на касатора, на основание чл. 52, ал. 4 и чл. 53 от ЗАНН във вр. чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвПр) е наложено административно наказание Глоба в размер на 100 (сто) лева за извършено административно нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 4 от Наредба № 34 от 1999 г. за таксиметров превоз на пътници, издадена от министъра на транспорта.

В депозираната жалба се твърди, че към момента на извършване на проверката от контролните органи и съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН), касаторът не е извършвал таксиметрова дейност (обществен превоз). Прилага копие от валидно издадено удостоверение за психологическа годност, касаещо периода на извършената проверка.

Ответната страна – директорът на Регионална дирекция „Автомобилни

превози“ – С. не се е възползвал от правото да депозира становище и/или отговор на касационната жалба. Не се явява и не се представлява в съдебното заседание пред настоящата инстанция.

Касаторът не се явява и не се представлява в съдебното заседание пред касационния състав.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че въззивното решение следва да бъде потвърдено, а депозиранията касационна жалба – отхвърлена като неоснователна.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, след като обсъди приложените по делото доказателства, в контекста на становището на страните и релевираните касационни основания, съобразно правомощията си по чл.218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Депозиранията касационна жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН (съобщението за решението на СРС е връчено на 20.01.2023 г., а жалбата е заведена с вх. № 21233 от 26.01.2023 г.), от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, Районният съд, анализирайки събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени средства – показанията на актосъставителя – свид. А. С. и информацията в приобщените, по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна:

На 10.02.2021 г. около 22:15 ч. в [населено място], на [улица], пред входа на Централна автогара, касаторът – М. Т. Т. управлявал лек автомобил „Нисан Примера“, собственост на майка му – З. М. П., с испанска регистрация № М–1843-VZ, в който се намирили два броя пътници.

Проверката на водача е извършена от служителя на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – свид. А. С., по време на която Т. не представил удостоверение за психологическа годност.

Тази констатация е послужила като основание за съставяне на АУАН серия А-2020 бланков № 286049 от 10.02.2021 г., в който свид. С. отразил, че в сведенията, предоставени от пътуващите в автомобила е декларирано, че са заплатили превоз по маршрут[жк], бл. 444А до [улица], т. е. водачът е извършвал таксиметрова дейност (превоз) на двама пътници, без да е представил удостоверение за психологическа годност. Посочено е, че проверката е извършена съвместно от служители на „Икономическа полиция“ при ГДНП – МВР и на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“.

Констатираното административно нарушение е квалифицирано по чл. 18, ал. 1, т. 4 от Наредба № 34/1999 г. за таксиметров превоз на пътници, издадена от министъра на транспорта (ДВ, бр. 109 от 14.12.1999 г.) – „Водачът на лек таксиметров автомобил трябва да отговаря на следните изисквания т. 4 да притежава валидно удостоверение за психологическа годност, издадено по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата.“.

Актът е връчен на санкционираното лице в деня на съставянето му. Няма данни касаторът да се е възползвал от правото по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН и да е депозирал писмени възражения против констатациите в АУАН. Въз основа на него, упълномощеният от министъра на транспорта, директор на Регионална дирекция

„Автомобилна администрация“ С. е издал наказателното постановление, предмет на съдебен контрол № 42 – 0001418 от 07.06.2021 г., с което на основание чл. 52, ал. 4 и чл. 53 от ЗАНН във вр. чл. 93, ал. 2 от ЗАвПр, е наложил на М. Т. административно наказание глоба в размер на 100 лева. Наказателното постановление е връчено на касатора на 13.07.2021 г.

Коректно във фактическите обстоятелства, послужили като основание за правните изводи на съда е посочено, че в административната преписка е приложено копие на валидно издадено на 10.04.2019 г., на основание чл. 152, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, Удостоверение за психологическа годност № 576602 на името на М. Т. Т. за извършване на превоз на пътници и товари и за таксиметров превоз, със срок на валидност до 10.04.2022 г.

Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно и всестранно изясняване на всички релевантни факти, установяващи елементите от състава на инкриминираното административно нарушение, като е спазил процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници. Постановеното решение е валидно и допустимо, при изяснена фактическа обстановка от значение за прилагане на материалния закон, но в противоречие с относимите материално правни разпоредби.

СРС е кредитирал само част от информацията, съдържаща се в приложените към административната преписка документи, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК, които е ценил наред с показанията на актосъставителя свид. А. С., за да направи правните си изводи относно доказателствената обезпеченост на извършеното административно нарушение и неговото авторство. Въз основа на тези доказателствени източници е направил и изводите си за спазване на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН, а и на процедурата по констатиране на административното нарушение с издадения АУАН от служител на РД „Автомобилна администрация“ С.. Въззивният съд е приел, че АУАН е връчен лично на санкционираното с НП лице в деня на съставянето му – 10.02.2021 г.

За да потвърди обжалваното НП, съдът е приел, че както актосъставителят, така и административно-наказващият орган са надлежно оправомощени длъжностни лица, а съставеният АУАН и НП отговарят на изискванията за форма и съдържание. Не са констатирани нарушения и при изпълнение на процедурата по връчване на АУАН и НП. За безспорен е приет фактът на непредставяне към момента на проверката – 10.02.2021 г. на Удостоверение за психологическа годност от водача на лек автомобил, регистриран в Испания, с рег. № М–1843-VZ, собственост на З. М. П., който се твърди да е извършвал с това превозно средство таксиметрова дейност (превоз).

Този извод е обоснован с тезата, че констатациите в АУАН и НП се потвърждават от показанията на актосъставителя и не се опровергават от останалите събрани доказателства.

Касационната инстанция не споделя твърдяното в мотивите на въззивното решение наличие на достатъчно доказателства, отговарящи на стандарта по чл. 303 от НПК, приложим съгласно препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, въз основа на които се установяват всички съставомерни елементи от състава на санкционираното, на основание чл. 93, ал. 2 от ЗАвПр, административно нарушение по чл. 18, ал. 1, т. 4 от Наредба № 34/1999 г. за таксиметров превоз на пътници. В този аспект, основателни

са възраженията на касатора, че липсват доказателства за извършаван таксиметров превоз към момента на проверката.

Легална дефиниция на понятието „таксиметрови превози“ е дадена в разпоредбата на § 1, т. 26 от Допълнителните разпоредби на ЗАвПр (редакция обн. ДВ, бр. 32 от 2016 г. в сила от 01.04.2016 г.) – „...превози на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел.“.

Подобно е и определението на този вид дейност в разпоредбата на чл. 2 от Наредба № 34/1999 г. за таксиметров превоз на пътници в актуалната ѝ към момента на констатиране на нарушението – 10.02.2021 г. последна редакция, ДВ, бр. 9 от 2021 г. в сила от 09.02.2021 г. – „Таксиметров превоз на пътници е обществен превоз срещу заплащане, извършван с лек автомобил до седем места, включително мястото на водача, по заявен от пътника маршрут и/или крайна точка на превоза.“. В допълнение на тази норма, в чл. 3 от Наредбата лимитативно са посочени лицата, които могат да извършват таксиметров превоз на пътници – търговци, притежаващи удостоверение за регистрация и разрешение за таксиметров превоз на пътници, издадени от кметовете на общини или оправомощени от тях длъжностни лица – ал. 1; водачи, извършващи дейността за своя сметка, от името на регистриран търговец, включени в списък към удостоверението за регистрация, отговарящи на изискванията на чл. 24, ал. 3 от Закона за автомобилните превози – ал. 2.

В обстоятелствената част на АУАН и на НП се твърди, че към момента на проверката – 10.02.2021 г. – 22:15 ч. санкционираното лице е извършвало дейност, отговаряща на легалната дефиниция за „таксиметров превоз“, „видно от обясненията на пътниците, в които е декларирано заплащане“.

За това твърдение обаче липсват доказателства в административната преписка - не са приложени писмени обяснения на лицата, за които се твърди да са пътували в автомобила, управляван от касатора, липсват и данни, въз основа на които могат да бъдат индивидуализирани тези лица, за да бъдат разпитани относно тези обстоятелства в хода на съдебното производство. Не се твърди от актосъставителя – свид. С., при проверката да са били изискани и представени от санкционираното лице документи за регистрацията му като превозвач, осъществяващ търговска дейност или документи, че осъществява такава дейност от името на трето лице, което е регистрирано, според изискванията на Наредба № 34/1999 г. за таксиметров превоз на пътници. Въпреки, че е посочено, че автомобилът е собственост на лицето З. М. П. и че не е с български регистрационен номер – рег. № М-1843-VZ, липсват данни отговарял ли е този автомобил на изискванията на чл. 21 от Наредба № 34/1999 г. за таксиметров превоз на пътници.

Нещо повече, към административната преписка е приложена част от Постановление на прокурор от Районна прокуратура – С., с което е прекратено наказателно производство № 15016/2021 г. по описа на 02 РУ на СДВР, пр. пр. 2933/2021 г. по описа на СРП за разследване на престъпление по чл. 234г от НК. Разпоредено е на З. П. да бъде върнат лекият автомобил, с който според обжалваното наказателно постановление, касаторът е извършвал таксиметрови превози – „Нисан Примера“ с рег. № М 1843 VZ и 1 бр. автомобилен ключ. Препис Постановление за прекратяване на наказателното производство е изпратен и на касатора в настоящото

производство – М. Т..

Анализът на тези данни, в контекста на защитените обществени отношения с престъпните състави по чл. 234г от НК, за които е водено разследване – извършване на обществен превоз на пътници по занятие, без разрешение, регистрация или лиценз, които се изискват от нормативен акт или акт на ЕС, в това число и след предварително сговаряне на две или повече лица, или чрез използване на неистински, преправен или документ с невярно съдържание, дава основание на касационната инстанция да приеме, че направеният във въззивното решение извод за наличие на достатъчно доказателства въз основа на които се установяват елементите от обективната страна на административното нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 4 от Наредба № 34/1999 г. за таксиметров превоз на пътници, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора М. Т., на основание чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози, противоречи на материалния закон.

Нито в административната преписка, нито в хода на съдебното производство са събрани доказателства, въз основа на които може да се направи извод, че касаторът М. Т. към момента на извършване на проверката – 10.02.2021 г. е извършвал таксиметров превоз, по смисъла на § 1, т. 26 от ДР на Закона за автомобилните превози. Липсата на доказателства за извършван „таксиметров превоз“ изключва възможността за санкциониране на водача на автомобила за непредставяне на иначе валидно издаденото на името на М. Т. Т., по реда на чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, Удостоверение за психологическа годност със срок на валидност до 10.04.2022 г.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2038 от 07.06.2022 г., постановено по НАХД № 10961/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0001418/07.06.2021 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С., с което на М. Т. Т., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 52, ал. 4 и чл. 53 от ЗАНН във вр. чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 100 (сто) лева за извършено административно нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 4 от Наредба № 34/1999 г. за таксиметров превоз на пътници.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ